Istorie la Culcare's Post

Istorie la Culcare
Yesterday at 2:00 AM ·

Dintre toți generalii care au făurit România Mare, soarta lui Henri Cihoski este, poate, cea mai revoltătoare dovadă a ingratitudinii naționale aduse de regimul comunist. Dacă în manualele de istorie numele lui Eremia Grigorescu sau Alexandru Averescu sunt menționate des, Cihoski a fost aruncat într-un con de umbră nemeritat, deși contribuția sa la supraviețuirea statului român a fost decisivă în două momente cheie: 1917 și 1918. Inginer de geniu și strateg desăvârșit, Cihoski nu a fost doar un militar de carieră, ci un arhitect al apărării naționale, omul care a transformat piepturile soldaților în ziduri de netrecut.

Momentul său de apogeu s-a consumat în infernul de la Mărășești, în vara anului 1917. Aflat la comanda Diviziei 10 Infanterie, generalul Cihoski a avut misiunea aproape imposibilă de a apăra sectorul cel mai expus al frontului, acolo unde trupele germane ale mareșalului Mackensen presau cu o ferocitate ieșită din comun. Sub ploaia de obuze de calibru greu, Cihoski a rămas în tranșee alături de oamenii săi, refuzând să se retragă chiar și atunci când situația părea disperată. Contraatacurile la baionetă ordonate de el au intrat în legenda militară, reușind să oprească ofensiva inamică într-un moment în care soarta întregii Moldove atârna de un fir de ață. Pentru curajul său, a fost decorat chiar pe front cu ordinul „Mihai Viteazul", fiind numit „Apărătorul Mărășeștilor".

Însă rolul său istoric nu s-a oprit aici. În anul 1918, când Basarabia se afla în haos, amenințată de bandele bolșevice care terorizau populația și de anarhia trupelor rusești în retragere, Regele Ferdinand l-a trimis pe Henri Cihoski la Chișinău. Misiunea sa era clară: să impună ordinea și să protejeze Sfatul Țării. Prezența sa fermă și organizarea impecabilă a trupelor române au creat climatul de siguranță necesar pentru ca actul Unirii din 27 martie 1918 să poată fi votat. Practic, Cihoski a fost scutul militar al Unirii Basarabiei cu România. În perioada interbelică, a continuat să servească țara ca Ministru de Război (1928-1930), modernizând echipamentul armatei și avertizând constant asupra pericolului sovietic de la Est.

Răsplata pentru o viață închinată drapelului a venit sub forma unei cruzimi absolute după instaurarea comunismului. În noaptea de 5 spre 6 mai 1950, în ceea ce a rămas cunoscut drept „Noaptea Generalilor", Henri Cihoski, ajuns la vârsta de 78 de ani, a fost smuls din patul său de securiști. Nu a contat că era un erou al Primului Război Mondial; pentru noul regim, era un „dușman al poporului". A fost aruncat în iadul de la Închisoarea Sighet, fără proces, fără condamnare. Bătrân și bolnav, inima sa a cedat după doar 12 zile de regim de exterminare, pe 18 mai 1950. Gardienii l-au îngropat noaptea, într-o groapă comună anonimă din Cimitirul Săracilor, ștergându-i identitatea. Omul care a apărat pământul țării la Mărășești nu a avut dreptul la doi metri din acest pământ pentru o cruce.

Write a comment...